

kan lade den staae, eller om man skal søge at faae den forandret. — En større Forandring er den, at den nye § 6, der blev indsat af Landsthinget, og som gik ud paa, at ved Siden af disse Bøder skulde der ogsaa i visse meget stærkt begrænsede Tilfælde kunne tilkjendes Bedkommende en legemlig Nærselse, er udgaaet. Jeg troer ikke, at dette er heldigt; det forekommer mig, at en saadan lille kort Afgjærelse, som efter Lovforslaget var knyttet til en bestemt, om jeg saa maa sige, Procedure, ikke blot er hurtigere, men ogsaa virksommere end Bøder, ligesom det ogsaa synes at være i Bedkommendes egen Interesse, at en saadan Raadhed eller Uorden afgjøres hurtigt, uden at der derfor skeer Afdrag i hans Hyre. Derhos maa jeg ogsaa bemærke, at de Yngre, paa hvem denne Straf nærmest skulde finde Anvendelse, i Reglen have en meget lav Hyre, og at altsaa Straffen, da den er beregnet, ikke til en bestemt Pengefum, men til en bestemt Andeel af Hyren, meget ofte vil spille ind til næsten Intet. Den eneste Side, hvorfra jeg troer det kunde være anbefaleligt ikke at vedtage denne Straffemaade, er den, at Familier, der have givet deres Børn en omhyggeligere Opdragelse, maastee ved en saadan Bestemmelse kunde lade sig afholde fra at sende deres Børn til søes, og, da jeg troer, at denne Mæringsvei er af en overordentlig Betydning, og at det er ønskeligt, at Følk af alle Samfundsklasser, hos hvem der er Drift dertil, beeltage dem, skal jeg for mit Bedkommende betænksomt ikke foreslaae, at vi atter optage denne Bestemmelse. — Der er dernæst kommet noget Nyt til i § 6, nemlig, at denne Procedure og Afgjærelse af Dem i Reglen først skal finde Sted efter Forløbet af en vis Tid, og som Følge deraf er det i Slutningen af Paragraphen sagt, at hver Skipperen finder det nødvendigt, at det flere staae skal der i selve Protocollen anføres Grunden dertil, dette anseer jeg for en ligefrem Forbedring. Den Straffemyndighed, der nu er ordnet her, har tidligere været aldeles arbitrær, og Straffen har vistnok meget ofte været udøvet i Hidsighed. Naar man nu knytter den til bestemte Former, saa er det altsaa for at tvinge Skipperen til, inden han anvender Straffen, at tage Sagen under moden og rolig Overveielse, og

skjøndt selv den Umstændighed, at der skal aabnes en Protocol, og at der skal ske Tilførsel osv. i saa Henseende, indeholder en god Garanti, kan det dog ikke nægtes, at Bredden let ogsaa kan overleve disse Formers Sagtagelse, og da det ikke er ønskeligt, at Dommen skal affiges og Straffen udføres i Brede, saa har jeg for mit Bedkommende aldeles Intet imod, at denne Bestemmelse tilføies. — I § 8 er udgaaet en Sætning, hvilket er en nødvendig Conseqvent deraf, at corporelig Nærselse er bortfalden — naturligvis udenfor de Tilfælde, der ere omhandlede i § 7, hvor saadan Nærselse staaer nævnt som et ligefrem Tvangsmiddel i en øjeblikkelig Nød, og hvor den naturligvis fremdeles maa staae og paa ingen Maade kan ubelades. — Endvidere er udgaaet § 12, som foreskrev, at Attester fra Skipperen til Sømand under Straf skulde indføres i deres Søfartsbøger. Jeg gjorde allerede strax opmærksom paa, at dette var i stor Modstrid med den omtrent samtidsigt under Forhandling værende Lov om Skudsmaalsbøger paa Landet, hvorefter det endog skulde være forbudt at indføre en Attest i Skudsmaalsbogen. Denne Mening fandt dengang Overvægt med Hensyn til Skudsmaalsbøger, og i saa Fald er det vistnok aldeles nødvendigt, at den nævnte Bestemmelse udelades af den foreliggende Lov. Jeg skal altsaa ikke gjøre noget Forslag om igjen at optage den Bestemmelse, skøndt det ganske vist kunde være i Rhedernes Interesse at kunne faae et fuldstændigt Overblik over, hvorledes Bedkommende har opført sig i sin foregaaende Tjeneste, og ikke være udsat for, at den Paagjældende blot foreviser enkelte løse Attester, der ere gunstige, og derimod tilbageholder andre, som ere mindre gunstige. Det kunde ogsaa være muligt, at Virkningen af at ubelade denne Bestemmelse kan blive den, at man for Fremtiden bliver mere angstelig ved at forbyre Matroser, saa at det ogsaa vil komme til at gaae ud over dem; men, som sagt, da nu Rigsdagen med Hensyn til almindelige Skudsmaalsbøger har udtalt sig meget bestemt imod en saadan Bestemmelse, troer jeg ikke, at det vil være rigtigt at søge at faae den paany optagen her i Loven. Den Forandring, der er foregaaet i § 18, er reent formel; der er veri